

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A romantic illustration of a man and a woman in a close embrace, nearly kissing. The woman has long, dark, curly hair and is wearing a green dress. The man has dark hair and a beard, wearing a light blue shirt. They are set against a background of purple and yellow draped fabrics.

Best DUKE EVER

ELIANA PIER

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

Best
DUKE
EVER

Gelmiş Geçmiş En İyi Dük bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Copyright © 2025 by Eliana Piers

Tüm hakları saklıdır.

Bu yayının hiçbir bölümü, ABD telif hakkı yasasının izin verdiği durumlar dışında, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya diğer elektronik veya mekanik yöntemler de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez. İzin talepleri için yazarla iletişime geçin.

Kapak görseli© Eliana Piers

Kapak tasarımı Telif hakkı © 2025 Eliana Piers

Tüm hakları saklıdır.

ISBN E-Kitap 978-1-998670-25-3

ISBN Baskı 978-1-998670-26-0

ISBN Audio 978-1-998670-27-7

Yine de güzel bir şeyler olmasını ve her şeyin sevgiyle
çözülmesini umuyoruz.

İçindekiler

Ücretsiz E-kitap

1. Bölüm 1

2. Bölüm 2

3. Bölüm 3

4. Bölüm 4

5. Bölüm 5

6. Bölüm 6

7. Sonsöz

Bağlantıda Kalın

Teşekkürler

Yazar Hakkında

Eliana Piers tarafından da yazılmıştır

Ücretsiz E-kitap

Hiçbir öyküyü kaçırmayın + e-posta listeme kaydolduğunuzda **ÜCRETSİZ Kısa Öykümü** alın. Benim hakkımda daha fazla bilgi edinecek, çalışmalarımıda neler olduğunu öğrenecek ve çekilişlere erişebileceksiniz.

Serseriye Tatlandır: Bir bahis, bir tutku gecesi, bir haydut ve bir leydi için iki olası gelecek

Veya ücretsiz e-kitabı almak için bu bağlantıyı kullanın:
<https://bit.ly/SweetenTheRogue>

Ya da hikayeyi almak için bana e-posta gönderin:
elianapiers@gmail.com

Bölüm 1

1 815

"Öfkeleniyorsun."

"Öfkelenmiyorum."

"Bunu boğazıma söyle. Yayıdığın dumandan boğuluyorum."

Lenora kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve bazılarının duman diyebileceği bir nefes çekti.

"Al bakalım." Langston Dükü Edward cebinden paketlenmiş bir ikram çıkardı ve elini uzattı. "Bu küçük dörtlüyü al. Öfkeni yatıştırır. Ateşini yatıştırır."

"Ben öfkeli değilim. Ve alevimin ehlileştirilmeye ihtiyacı yok." Ama yine de küçük şekerlemeyi aldı.

"Al bakalım. Bunlar seni her zaman biraz daha iyi hissettirir."

Kükreyebilirdi ama ağzından bir kırıntı bile çıksa onu bile kaybetmek istemiyordu.

Bunun yerine ona alaycı bir baş eğme hareketi yaptı.

Edward'ın resmi olarak iki modu vardı, soğukkanlı ve kendini beğenmiş ve şu anda ondan yayılan kendini beğenmişlik o kadar güçlüydü ki neredeyse bir kokusu vardı. Ve neredeyse onun varlığında beklediği ve içine çektiği bergamot kokusunu bastırıyordu.

Profilini görmek için ona kaçamak bir bakış attı. Evet. Adam kendini beğenmişin tekiydi. Bir köşesinde hafif bir kıvrılma olan sıkı dudaklar. Elleri ceplerindeydi. Topuklarının üzerinde geriye doğru sallanıyordu. Dansçılara bakıyor ama tüm dikkatini ona veriyordu. Bunun doğru olduğunu biliyordu çünkü hissedebiliyordu.

"Bana bakmaya devam edersen, insanlar yanlış bir fikre kapılabilir, Lenora."

Ve sonra harrumph yaptı.

"Bu senin en yakışan sesin değil."

"Şu anda öyle görünmeye çalışmıyorum, Edward.

Hayal kırıklığına

uğradım."

"Biliyorum-"

"Öfkeli değilim."

Sinir bozucu omuzlarını silkti, ama o kendi pozisyonunu savunamadan, kadın kazanan bir argümanla devam etti. "Bu farklı."

Daha önce yakaladığı küçük kıvrılma şimdi tam teşekküllü bir sırıtmaydı.

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

"Hayır. Yalancı kız kardeşim ve çapkın babam hakkında konuşmak istemiyorum."

"Şey-"

"Babamın astronomik borcunun sırrını bana nasıl emanet etmesi gerektiğinden ya da karısını kaybetmenin yasını tutarken aldığı pervasız kararlar nedeniyle babama ne kadar kızgın olduğumdan bahsetmek istemiyorum. O benim annemdi. Geceleri dışarıda gezip tozup hayatımı tehdit eden korkunç kararlar almıyorum, değil mi?" Elleri üst kollarını sertçe kavradı ve soğuk eklemlerini beyaza çevirdi. "Ve kesinlikle kız kardeşimin Gretna Green'de bensiz evlenmesinden bahsetmek istemiyorum." Burnunu çekti. "Onun tek kız kardeşi."

Edward, Lenora'nın bunun kasıtlı olup olmadığını merak etmesine neden olacak kadar gizli bir şekilde, parmağını Lenora'nın parmağının üzerinden kolunun üst kısmına doğru sürükledi.

"Dans et benimle." Bu bir talimattı. Ona bakmıyordu bile. Hala bakıyordu. Yine de şimdiye kadar dans ettiği tüm erkeklerden daha fazla dikkatini çektiğini biliyordu.

İstemeye istemeye parmaklarını kendi parmaklarına dolamasına izin verdi ve vals in ilk tınıları çalmaya başladığında onu dans pistine çekti.

Lenora sayısız kez Edward ile dans etmişti. Ve her seferinde bir öncekinden daha tanıdık hissetmişti. Kollarının onu sarması rahatlatan bir şeydi. Onun dikkati bölünmemiştir. Dinleyen kulağı açıktı. Ve genellikle bilge tavsiyeler içeren sözleri hazırды.

Kalbindeki ya da aklındaki herhangi bir şeyi açmak isterse, bunu yapabileceğini biliyordu ya da dans etmek isterse

sessizlik, bu da aynı şekilde memnuniyetle karşılandı.

O kadar uzun zamandır arkadaştlar ki Lenora onunla ilk tanıştığı zamanı hatırlamakta güçlük çekiyordu. O bir sırdaştı. Bir güvenlik ve sığınma noktasıydı. Ve onun en iyi arkadaşlarından biriydi.

Ve gerçekten de ona kız kardeşiyle ilgili tüm duygu ve düşüncelerini anlatmak istiyordu. Ama çok çığ hissediyordu.

Kız kardeşinden gelen notu daha birkaç gün önce okumuştı. Şimdiye kadar ikisi kesinlikle evlenmişti. Ama Seraphina'nın Ravenshire Dükü Sebastian'la evlendiğini düşünmek mantıksızdı.

Sebastian sezonun başlarında Lenora'nın dikkatini çekmişti ama ne zaman Lenora ona olan ilgisinden bahsetse, Seraphina onunla herhangi bir temasta bulunmasını yasaklamıştı. Lenora ilk başta bunun sadece Sebastian'ın *tonlar* arasındaki korkunç şöhretinden kaynaklandığını düşünmüştü ama şimdi ikisi kaçmaya başladığına göre artık daha iyi biliyordu.

Hâlâ hiçbir şey bilmiyordu ama yakında tüm soruları tatmin olana kadar Seraphina'yı sorgulayacaktı. Ama bu gerçekten bir fark yaratmıyordu çünkü kaç soru cevaplanırsa cevaplansın, önemli olan tek bir cevap vardı. O da Lenora'nın artık yalnız olduğuydu.

Her zaman Seraphina'ya sahipti. Ondan iki yaş büyük olmasına rağmen, Seraphina onu her yere götürmüştü. Onunla her şeyi yaptım. Tarlalarda koştu

Yaz günü. Eski kütüklerden bir kale inşa ettik. Birlikte kurabiye pişirmeyi öğrendik. Ona dans etmeyi öğrettik.

Ve kısa bir süre önce anneleri vefat etmiş, babaları yas tutarken kaybolmuş ve her şeyden uzaklaşmak için seyahat etmekten bahsetmişti. Lenora'nın kısa süre önce öğrendiği tüm bunlar, Seraphina'nın bir şekilde ödediği bir borcu da içeriyordu.

Seraphina evlenecekti. Lenora'yı yapayalnız bırakacaktı. Hayatta en son istediği şey yalnız kalmaktı.

Sebastian'ın dikkatini çekmeyi düşünmek dikkatini dağıtmıştı, hem de zevkli bir şekilde. Onca acının arasında karşı koyamadığı küçük bir meydan okuma gibiydi.

Asıl mesele Sebastian'ın onu biraz etkilemiş olmasıydı ve onu unutmakta zorlanıyordu. Adam sadece yakışıklı değildi, hayranını düşürüyor, kirpiklerini kırıştırıyor, yanından geçip gidiyordu. Bu arada, Seraphina'nın yasakladığı tüm eylemler.

"Bana söylemeliydi," dedi kısık sesle. "Evet. Yapmalıydı."

Edward'ın eli onun elini sıkıca kavradı.

Sık.

"Onu asla bu kadar önemli bir şeyin dışında bırakmazdım." Gözlerini kırıştırarak gözyaşlarını tutmaya çalıştı.

"Biliyorum."

Müzik sona erdi.

Daha fazla sinir bozucu gözyaşı dökmemek için gözlerini kırıştırarak, "Şimdi git kuzenim Mirabelle ile dans et. Berbat bir eküridir. Sanırım bu akşam bir kitap getirdi ve

bütün gece bir partneri olmadı. Ben gidip kendime çeki düzen vereceğim." Yanaklarının ne kadar kızarmış olabileceğini ya da gözlerinin ne kadar kırmızı çerçeveli görünebileceğini sadece Tanrı bilirdi.

"Seni sonra bulurum."

O da mırıldandı, "Biliyorum. Her zaman bileceksin."

Bölüm 2

"H "Ona ne zamandır aşıksın?"

Edward, Mirabelle'in cesur sorusu karşısında ayağı takıldı. "Ne? Neden bahsettiğini bilmiyorum." İnkâr. Bu, aslında cevaplamaya niyeti olmadığı bir soruya cevap vermenin denenmiş ve gerçek bir biçimiydi.

"Şu anda ne yapıyor?"

"Kimi kastettiğiniz hakkında hiçbir fikrim yok." "Biliyorsun." Ona sert bir bakış attı.

"Bilmiyorum-"

"Otuzuna yaklaşan ve yakında bir erkeği evliliğe sürüklemek zorunda kalacak bir kız kurusu olabilirim ama aşka karşı kayıtsız değilim. Özellikle de ilgi, refakatçiliğini yaptığım kuzenime yönelmişse. Benimle dans etmeni istedi, değil mi?"

Bu noktada inkâr etmek aptalca bir oyun olurdu, bu yüzden Edward başını salladı.

"Bu senden talep ettiği ilk top değil." Başını iki yana salladı.

"O halde sorularıma cevap verebilirsin." Mirabelle zarıfçe döndü ve onunla tekrar yüz yüze geldiğinde başını eğdi. "Ne kadar zamandır?"

Edward'ın eli boş olsaydı, şu anda yüzünün alt yarısını siliyor olurdu. Gerçek hislerini bilen erkek sayısı bir elin parmaklarını geçmiyordu ve onları uzak tutmak için büyük bir gayretle çalışıyordu.

"Çok uzun zamandır," diye boyun eğdi. "Tam olarak ne kadar?" "Yaklaşık beş yıl."

"Tam olarak ilk çıkışından beri mi?"

"Kesinlikle. Onu ilk gördüğümde ona aşık oldum."

"Olmaması zor. Tam anlamıyla bir zevk abidesi." Mirabelle gülümsedi. "İşte o." Gözleri onu aradı ama bulamadı. çok uzaklara gitmesi gerekti. Dans pistinde onun kollarından ayrıldığı anda hareketlerini takip etmeye başlamıştı.

"Şimdi ne yapıyor?" Mirabelle daha önceki sorusunu tekrarladı.

"Ana odadan tam olarak çıkamadı. Dikkati dağınık." Son kelimeyi homurdanarak söyledi. "Bir erkek tarafından mı?"

"Evet," diye homurdandı. "Şimdi ne halt ediyor? Aman Tanrım."

"Neler oluyor?"

"Thornhaven Dükü'nün alması için mendilini yere düşürdü."

"O mu aldı?"

"Hayır." Bir kahkahayı bastırmaya çalıştı ama başaramadı.

"Bir uşak eğildi ve yardımcı olduğunu düşünerek ona geri verdi."

İkisi birlikte kıkırdadı.

"Nasıl oldu da hiç harekete geçmedin?"

Artık bu işin içindeydi, kadına açılabilirdi. Belki de bir kuzenin bakış açısı duygularının üstesinden gelmesine yardımcı olabilirdi. Ya da en azından onları daha iyi yönetmesine.

"Şöyle diyelim, benim almam için hiç mendil düşürmedi."

"Anlıyorum."

"Kadın kalbini koluna takıyor, bu yüzden ilgilenmediğini biliyorum. Benim de gururum var."

"Hepimiz öyle değil miyiz? Yapmayana kadar."

"Ne demek istediğinizi anlamaktan korkuyorum."

"Bu şekilde daha ne kadar devam etmek istiyorsun? Pining."

"Ah, evet. Ben de bunu ima ettiğinizi düşünmüştüm." O çenesinde var olmayan bir kaşıntıyı kaşımak istedi ama dans buna izin vermedi. Onun yerine yine Lenora'yı buldu.

"Saçmalık. Bu kadın deli. O kadar yakınında durduğu adamı neredeyse kucaklıyor, oyalanıyor, dans daveti bekliyor."

"Bir süre bekleyecek. Gabriel biraz bilgisiz." "Dük ile ilk isim bazında mı tanışıyorsunuz?"

Mirabelle omuz silkti.

"Aman Tanrım. *Yanlışlıkla* Gabriel'e çarptı ve kendini dengelemek için elini kaldırdı. Dük onu dengelemek için uzanmak yerine, yoldan geçen bir uşağa çarptı ve o da elindeki petit fours tepsisini kaybetti. Bu pek çok açıdan üzücü."

Mirabelle başını eğerek kıkırdamasını gizledi.

"Bu kadın acımasız. Yelpazesini Gabriel'in gözleri önünde masanın üzerine bıraktı ve şimdi de çekip gidiyor."

"Lütfen bana aynı uşağın onun için geri aldığını söyleyin?"

"Bu çok esrarengiz. Öyle."

"Ardında yavru köpekler bırakma eğilimindedir."

"Buna içerliyorum."

"Bunu atlatacaksın, yavrum."

Edward onaylamadığını homurdandı. "Ben bir köpek yavrusu değilim." "O zaman bunu ona göster."

"Tavsiyen bu mu?"

"Evet ama tek tavsiyem bu değil. Aslında size önereceğim iki parça var ve hangisinin daha lezzetli olduğunu seçebilirsiniz."

"Çok nazıksınız."

"Ben de öyle düşünmüştüm." Devam etmeden önce onu yerde birkaç adım dolaştırdı. "Benim önerilerim şöyle. Birincisi, ona nasıl hissettiğini söyle ve onun da aynı şekilde hissedip hissetmediğini gör."

"Beklenmedik bir seçim."

"İki, doğru erkeği bulmasına yardım edin ki kendini aptal yerine koymaktan vazgeçsin. Ya da daha kötüsü, yanlış seçim yapar ve mutsuz olur. Ravenshire Dükü'nün dikkatini çekmeye çalıştığından bahsettiğini biliyor musun? Ne düşünüyordu?"

"Sebastian'ın Seraphina ile kaçtığını biliyorsun, değil mi?"

"Ne?" Şok içinde kaybolan Mirabelle bir an için hareketsiz durdu. "Oh. Bu benim açımdan biraz araştırma gerektiriyor. Daha sonraki bir zamanda. Şu anda yapacak işlerimiz var." Sororal bir tavırla onun omzunu sıvazladı. "Lenora ile ne yapmayı seçeceksiniz dük?"

Cevap vermesi sadece bir saniye sürdü. "Ne yapmam gerekiyorsa onu yapacağım."

Bölüm 3

"O w," Lenora boğuk onu squeal olarak ve Duke Thornhaven'lı bir adam onu geçmek için ayak parmağına bastı. Eğer daha önce gösterdiği tüm çabaları fark etmediyse kesinlikle onu şimdi görmesini ve ona acımasını istemiyordu.

Bir kol omzuna sürtündü. Artık kimse çevresine dikkat etmiyor muydu? Ama sonra belinde nazik, sabitleyici bir dokunuş hissetti. Her zamanki gibi ihtiyatlıydı. Yine de omurgasında bir karıncalanma hissetti. Kim olduğunu biliyordu.

"Yaran için merhem ister misin?"

"Ayak parmağım iyi olacak."

"Ayak parmağından bahsetmiyordum."

Edward'la yüzleşmek için döndü. "Botheration!" diye tısladı ona.

"Ben derim ki. Gabriel'in dikkatini çekmek için her şeyi yaptın." Bakışları can sıkıcı bir şekilde

pistte birçok dansçı vardı. "Yine de bir adamın dikkatini çektin."

"Öyle mi?" Yaptığı maskaralıklarla Edward'ın dikkatini çekmek istememişti. Bu, aklına girmesine izin verdiği garip bir düşünceydi. İçinde bir farkındalık şeridi dolaştı. Edward inanılmaz derecede yakışıklı bir adamdı. Ve eğer ne tür bir erkek istediğini tam olarak bilmiyorsa, gözleri ondan etkilenebilirdi. O ve onun siyah saçları, sırtan dudakları ve geniş omuzları. İçinde bir ürperti yankılandı.

"Evet. Ama belli ki o zavallı uşağın hiç şansı yok."

Oh. Başka birini kastetti. Bu daha mantıklı. Ama göğsünde tuhaf bir boşluk duygusu esiyordu.

"Ha. Ha. O uşak sadece işini yapıyordu. Benimle ilgilenmiyor-"

Önünde bir tepsi -sözünü ettikleri uşağın tepsisinin ta kendisi- belirdi.

Tek kelime etmeden bir ödül aldı ve ağızına attı.

"Bu bir tesadüf değildi, Lenora." Edward'ın onun kulağına fısıldama şekli, olduğundan daha karanlık bir sırrı paylaşıyormuş gibi hissettiriyordu.

Omuzlarını boynuna doğru kıvırdı. "Önemli değil. Şu anda yapmam gereken başka şeyler var, izninizle." Sonra gitmek için döndü.

"Aslında," hafif bir parmak sırtının küçük kısmına dokundu ve içinde bir kıvılcım çaktı, "Sana bir teklifim var."

"Bir ne?" Bir teklif mi? Kulağa müstehcen geliyordu. Adamın profilini görebilmek için boynunu geriye doğru eğdi ve yüz ifadesini okumaya çalıştı, tabii ki böyle bir ifade yoktu. Ama onunla bir şey öneriyor olamazdı. Teklif, bir öneri değildi. Yine de iki kelime kulağa benzer geliyordu. İçinden, bu tuhaf düşünceler karşısında başını salladı.

"Bir koca arıyorsun."

"En azından bir dans. Tercihen iki dans ve ardından bir kur."

"Sana bir dans
ayarlayacağım-" "Biz
zaten-"

"Benimle değil." Boğazını temizledi. "Başka biriyle." Onun başının arkasını kaşımamasını ve sonra ellerini saçlarında gezdirmesini izledi. Eğer daha iyi bilmeseydi, onun biraz gergin görüldüğünü söyleyebilirdi.

"Kiminle?"

"Kiminle dans etmek istiyorsun?"

"Edward, ne yapıyorsun?"

"Sana yardım ediyorum. Bir koca-dans istiyorsun. Ve iyi bir tane bulmanı tercih ederim."

Göğsüne sıcak bir şey doldu. Ve sonra yanaklarının ısındığını hissetti. Edward duygularını en son dile getiren kişiydi, bu da onun için iyi, güvenilir, istikrarlı bir arkadaş olmasının büyük bir nedeniydi. Aralarında drama yoktu.

O her şeyini ortaya koydu, adam da onu sakinleştirdi.
Mükemmel bir eşleşmeydi. Arkadaş olarak.

"Bunu söylemen çok nazikçe Edward."

Gözleri odayı tararken sordu: "Doğru. Peki, bir erkekte ne arıyorsun?"

Oh.

Hmm.

Bu iyi bir soruydu. Birçok kez kendi kendine cevapladığı ama hiçbir zaman bir erkeğe yüksek sesle cevaplamadığı bir soruydu. Ve kesinlikle Edward'a değil.

Ama... ne zararı olabilirdi ki? Ona yardım etmek istiyordu ve ona güvenebileceğini biliyordu. O da kabul etti.

"Gerçekten çok basit. Cesur olmalı. Bana baktığında bir heyecan hissetmek istiyorum. Bana sarıldığında. Kalbimde onun benim için olduğunu bilmek istiyorum."

Edward duruşunu değiştirdi, kravatını çekti ve sonra ellerini ceplerine soktu. "Başka bir şey var mı?"

"Fazla değil. Bunu başarabileceğini düşünüyor musun?" "Deneyeceğim."

Bölüm 4

T Yaptı. Ama dört danstan sonra Lenora, Edward'ın yardımını tekrar düşünmeye başlamıştı. Sözüne sadık ve ürkütücü bir şekilde kendi sözüne yakın olan adam, ona bazı cesur beyefendiler ayarlamıştı. Bir tanesi nişanlı içinde bazı siyasi Reform. Bir sanat alanında bir kariyer peşindeydi. Biri egzotik yerlere yoğun bir şekilde seyahat etmişti. Biri de bilim alanında deneysel çalışmalar yapıyordu.

Bunların hepsi dans daveti yapılmadan birkaç dakika önce Edward tarafından kulağına fısıldanmıştı.

İşin tuhafı, bu fısıltılar danslardan daha heyecan vericiydi.

Dördüncü dans bittikten sonra Lenora biraz dinlenmek istedi ama tam ana odadan çıkıp koridora yöneldiği sırada bir el uzanıp onu kaptı ve yan odaya sürükledi.

"Bu da ne-"

Edward onu küçük bir çalışma odasına çekip kapıyı arkalarından kilitlerken, "Sadece benim," diye fısıldadı. "Tek başına nereye gidiyorsun?"

"Ben iyiyim."

"Herhangi bir adam sizi takip edebilir ve karanlık bir odaya kaçırarak sizden faydalanabilirdi."

"Senin gibi mi?" Adam onu tutmayı bıraktığında ellerini kalçalarına dayadı.

"Senden asla faydalanmam."

"Belki de birinin bundan faydalanmasını istiyorum-" "Lenora-"

"Edward."

"Sorun nedir? O dans partnerlerinden hiçbiri hoşuna gitmedi mi? Senin için daha fazlasını bulabilirim."

İçini çekti. "İyiydiler." "İyi senin için sıkıcı demek."

"Evet. Sıkıcıydılar. Bunu söylediğim için üzgünüm." "Daha fazlasını bulacağım."

"Belki kendiminkini bulurum. Aslında, dans kulağa sıkıcı geliyor. Babam ve kız kardeşim pervasızca hareket edebiliyorsa, ben de denemeliyim. Belki de dans yerine bir randevu istiyorum. Bu kulağa çok daha heyecan verici geliyor."

"Pervasız olma."

"Ben yetişkin değilim. Ben bir yetişkinim. Kendi seçimlerimi yapabilirim." "Neden bahsettiğini bilmiyorsun."

"Bana çocukmuşum gibi davranma. Üç yirmi yaşındayım ve kendi seçimlerimi yapabilirim."

"Haklısın."

"Bir şey daha var, bekle. Sence ben haklı mıyım?" "Evet."

Ve işte yine oldu. Edward'ın onu sakinleştirmedeki esrarengiz yeteneği. Anında.

Sesinin alçak gürültüsü boşluğu doldurdu. "Yeterince yaşlısın. Yeterince zekisin. Yeterince güçlüsün. Kendi seçimlerini yapabilir ve sonuçlarına katlanabilirsin."

"Ne gibi sonuçlar?"

Adamın gözlerinin ruhunu deldiğini hissetti.

"Mahvolmuş bir itibar gibi sonuçlar."

"Burada seninle birlikte bulunmak bu sonuca yol açacaktır."

"Dedikoduların başlamasına asla izin vermem, Lenora," diye hırladı. "Eğer bizi bu halde bulurlarsa, onlara sana evlenme teklif ettiğimi söyledim ve sonra evlenirdik. Skandal olmazdı."

İçi titriyordu. Avuçları terledi. Ve onun sahipleniciliği karşısında bacakları birbirine sıkıştı. Edward'ı hiç bu kadar sarsılmış görmemişti. Onu hiç bu kadar sinirli görmemişti. Bir kez bile.

Adam gergin dudaklarının ve çatık kaşlarının kontrolünü yeniden ele aldığı anda ona baktı. Ve onun dudaklarını incelediğine yemin etti. Ama oda sadece loş ışıklıydı, bu yüzden emin olamadı.

"Ama benim bahsettiğim sonuçlar bunlar değildi." "Öyle mi?"

"Eğer bir randevu ararsan, sonunda... hamile kalabilirsin."

İçinde bir şey patladığında eli boynunu tutmak için hızla yukarı kalktı. Edward'ın sesinin derin tınısı, ona çok yakın, bu odada tek başına. Bir randevu fikri. Hamilelik. Bacakları pelteye dönüyordu.

"İyi misin Lenora?" Ona hava vermek için geri çekildi, gözleri etrafı tarıyordu, belki de saklanmış olabilecek herhangi bir tür içecek için.

"Ben iyiyim," diye mırıldandı.

"Yapabilirim-"

Serbest kalan eli adamın yakasına uzandı ve onu kendine doğru çekti. Yapmak üzere olduğu şeye ihtiyacı yoktu. *Ona* ihtiyacı vardı. Daha yakına.

"Bir bebek istiyorum," diye fısıldadı, şu anda bunu neden itiraf ettiğinden bile emin değildi. Tabii ki bir bebek ve bir aile istiyordu. Edward onun bu yönünü zaten biliyordu.

Gözleri bir şeyle parlıyordu. Umutsuzca anlamak istediği bir şey, çünkü onun gözlerinin hiç bu kadar karanlık baktığını görmemişti.

"Kocanızla birlikte olmadığınız sürece böyle şeylerden bahsetmemek en iyisidir."

"Pekala, Edward. Bir daha söylemeyeceğim." Normalde bu kadar çabuk geri çekilen biri olmadığından, geri çekilmek için daha fazla hayal kırıklığına uğramış hissedebileceğini düşündü. Ama burada değil. Şimdi değil. Sanki onunla bebek sahibi olma konusunu tartışmaya devam ederse bir canavarı dürtmüş olacağını biliyordu.

"Ama bil diye söylüyorum, bunu kimseyle yapmazdım. Sadece... öpüşürdüm."

Avuç içleri kapıya yaslanarak kadının yüzünü çerçeveledi. "Orada durmuş olacağınızı düşünebilirsiniz."

"Yapardım."

"Bunu bilmiyorsun, değil mi?"

"Kişisel deneyimlerimden değil. Ama hiç öpülmemiş olsam bile, orada duracağımı biliyorum."

Edward'ın gözleri çılgınca bakıyordu. Daha önce hiç görmediği bir şey gibi. Sanki onu tüketmek istiyordu.

Ve sonra en çılgınca şeyi yaptı. Elini kapıdan çekti ve parmaklarıyla çenesini okşarken başparmağını alt dudağına götürdü. Bu, bir erkeğin onu öpmeden hemen önce yapmasını bekleyeceği bir hareketti. Ama bunu düşünmesi için elinde hiçbir kanıt yoktu.

"Çok farklı türde öpücükler var Lenora. Duracağını nereden biliyorsun?"

Parmaklarını onun bileğine dolamak için ısıttı. İçinde her zamankinden daha büyük bir ateş vardı.

Sanki bir heyecan gibiydi.

Sonra ağzından iki kelime döküldü: "Göster bana, ben de bileyim."

Bölüm 5

" sana gösteremem." Edward'ın ağzından çıkabilecek en zor dört kelime zorlanmıştı. Ne olduğunu bilmiyordu. o oldu sormak için. Çoğunlukla Çünkü o duygularının derinliğini anlamamıştı. Eğer onu öpmeye başlarsa nasıl duramayacağını. Ama şu anda duramıyordu, gelecekteki tüm referanslar için olduğu gibi duramayacaktı. Onu bir kez öptüğünde, biliyordu ki onu sonsuza dek öpmek isterdi.

Aynı şekilde hissetmek bir yana, bunu bilmesi bile mümkün değildi.

"Evet, yapabilirsin. Senden bunu istiyorum." Kadının sesi adamın çenesinde bir nefesti.

Çok masum. Çok saf.

Mesafeye ihtiyaç duyarak kendini kapıdan uzaklaştırmaya başladı. "Yapamam."

Ama elleri çok hızlıydı ve her ikisi de Edward'ın yakalarına dolandı. "Edward, senden daha fazla güvendiğim kimse yok. Bana farklı öpüşme türlerini göstermeni istiyorum. Ya kendimi hazırlıksız olduğum bir durumda bulursam?"

Haklıydı. Onun kendisini hazırlıksız bulmasını istemiyordu. Ama aynı zamanda kendini hazır bulmasını da istemiyordu. Özellikle de bu başka bir adam içinse.

"Lütfen," diye parmak uçlarında konuşarak onun bakışlarıyla buluşmaya çalıştı. "Peki. Sana bir tane göstereceğim."

"Beş," diye karşılık verdi. "İki."

"Dört."

"Üç." Üç mü? Aklından ne geçiyordu? Onu üç kez öpüp de sağ salım uzaklaşamazdı. Ama gözlerindeki umut... Onlardan her zaman uzaklaşamazdı. "Bu benim son teklifim."

"Ben alırım."

Lanet olsun. Onu gerçekten öpecekti. Midesi ikiye katlanırken, boğazı dev bir yumrunun etrafında sıkıştı.

Akıl sağlığını koruyarak ona sunabileceği en az şey neydi? Derin bir nefes aldı ve ellerini tekrar kapıya dayadı. Kalbini korumak için ona dokunmaması gerekiyordu.

"Bir," diye eğildi ve kızın yanağına yumuşak, yavaş bir öpücük kondurdu. Kızın hafifçe havalandığını hissedebiliyordu.

Dudakları ve çenesi boyunca gıdıklandı.

Lanet olsun. Başı beladaydı. Planına sadık kalması gerekiyordu. Başını eğdi ve diğer tarafa doğru eğilirken burnunu onunkine değdirdi. Kalbi küt küt atıyordu.

Güm.

Güm.

Güm.

"İki." Dudakları onun diğer yanağını buldu ve oyalandı. Bir önceki öpücükten çok daha uzun süre. Ya da öyle sanıyordu. Emin olamıyordu. Zaman anlamsız bir kavramdı.

"Edward," Lenora'nın boğuk fısıltısı neredeyse onu mahvediyordu. Plana sadık kalması gerekiyordu. Eğer lanet plana sadık kalması gereken bir an varsa, işte o andı.

"Üç." Çenesini kaldırdı ve kızın alına iffetli bir öpücük kondurdu. İşte. Görevini yerine getirmişti.

"Edward," diye yalvardı Lenora. Sesi çakıltılıydı. "Bu üç farklı öpücük değildi."

"Evet, öyleydi. Biri yanağında-"

"Edward." Sesi daha talepkârdı. "Bu sadece üç farklı yere üç öpücüktü. Bana büyükannemin beni nasıl öpebileceğinden daha fazlasını göstermelisin."

"Güven bana. Onlar büyükannenin öpücükleri değildi." "O zaman göster bana-"

Kral George'un kendisi odasına girmiş olsa bile kendini durduramazdı. dudakları dudaklarında gezindi.

Adamın içinde bir şimşek çaktı ve ellerinden biri kızın boynunu kavradı. Kızın nefesi kesilince, adam ağzını onunkine çarptı.

Eli çoktan adamın saçlarındaydı. Kavrıyordu. Çekiştiriyordu. Onu daha yakına çekiyordu. Dilini dudaklarının kenarında gezdirdi. Kadın açıldı.

Dilinde viskinin en sarhoş edici tadı vardı.

Dilleri birbirlerinin etrafında dönüyor, dans ediyordu.

Kızın iniltileri adamın kalbini parçaladı.

Adam boynunu öpmek için geri çekildiğinde, "Aman Tanrım, Edward," diye mırıldandı. Ve sonra sırtını ona doğru verdi.

Çok istekliydi. Çok hazırды. Çok duyarlı.

Lanet olsun. Dudaklarını onun bedeninden ayırdı. Onun gözlerinin içine bakmak, muhtemelen şok ve dehşet göreceği anlamına geliyordu. Onunla yüzleşecek cesareti bulmadan önce bir saniyeliğine bakışlarını kaçırdı.

Gözleri karanlıktı. Ama beklediği gibi öfkeyle değil.

Lanet olsun. Gördüğü uyarılma mıydı? Arzu mu? Daha önce onun duygularını yorumlayışını hiç sorgulamamıştı ama bu gerçeküstü bir şeydi.

"Edward," onun adı dudaklarından dökülen bir yalvarış gibiydi. "Hiç bilmiyordum."

"Neyi biliyordun?" Ne söyleyeceğini tahmin etmesine rağmen sordu. Ona olan tutkusu apaçık ortadaydı, o yüzden burada duruyordu. Kalbi bir tepside. Ona sunulmuştu. Tamamen onun merhametine kalmıştı.

"Senin hakkında böyle hissedebileceğimi hiç bilmiyordum."

Kelimeler ona çarptı. Çarpmanın etkisiyle omuzları içe doğru kıvrıldı. Ve kadının elleri boynunun arkasında kenetlenmişti. Ne diyordu?

"Sen her zaman benim en iyi arkadaşımydın. Ama bu-" diye nefes verdi "-arkadaşlıktan öte bir şey. Bedenim seni istiyor." Onu kendine çekti, vücudunu onunkine bastırdı. "Daha önce hiç böyle ağrımamıştı. Sanki bunu sadece sen düzeltebilirsin. Edward..." diye inledi, bir bacağını onun kalçasından yukarı kaldırarak. "Lütfen, Edward. Sana ihtiyacım var."

Cehenneme kadar yolu var.

Hiç irade gücü kalmamıştı.

"Eğer sana daha fazlasını veririm, Lenora, sen benimsin." "Sanırım hep öyleydin."

Açlıkla onu öptü. Derinden. Kudurmuşçasına. Onun kendisine söz verdiğini duyduğunda bile, gelecekte ondan daha fazlasına sahip olacağına inanamıyordu. Sanki şimdi onun tamamını tatması gerekiyordu, bu imkânsız olsa bile.

"Edward, seni istiyorum... Daha fazla... İçeride."

"Dikkatli olacağım. Ama sana bir bebek vermeye karşı değilim." Kadının iniltisi o kadar yüksekti ki, adam uzanıp kadının ağzını kapattı.

Kadın durduğunda, adam parmaklarını kaldırdı.

Gözleri umutla parlayarak onun teslimiyetine tanık oldu. "Sadece senden, Edward." Sözleri bir duaydı. Bir hayır duası. Bir söz. Hayalini kurduğu her şey. "Şimdilik, nazik olma." Gözleri ateş gibiydi ve onun varlığını aydınlatıyordu.

Kadının eteklerini beline kadar sıyırarak yere düştü ve onu beline doğru kaldırdı. Sonra onu yukarıda tutmak için kapıyı kaldıraç olarak kullandı.

Başı ağır bir şekilde kapıya yaslanırken yavaşça girişine yerleşti. Sadece ucuyla ona doğru bastırdı ve kendini içeri bırakırken vücudunun her bir titremesini hissetti.

Ellerinden biri adamın saçlarını okşarken diğeri tırnaklarını adamın boynuna geçirdi.

"Edward," diye soludu, "kendini çok iyi hissediyorsun."

"Sen mükemmelsin, Lenora. Kendini sikimin etrafına sar ve sık, lanet olsun, çok iyi hissediyorsun."

Onun içine girerken adının mantrası kulaklarını doldurdu.

"Bana karşı nazik olma, Edward."

"Nazik olmayacağım ama sessiz olmalısın aşkım."

"Yapamam," diye inledi.

"Evet, yapabilirsin," diye homurdandı başka bir itişte. "Boynumu ısır," diye talimat verdi, yakasını aşağı doğru çekerek.

Dişleri ona kilitlendiğinde, ivmenin artmasını durdurmak mümkün değildi. Kadın onu sıkıp kurutana kadar içine girdi.

Hayatının en güzel gecesi idi.

Ama bitmemişti.

Clzpscc 2

"Sadece bir dakikaya ihtiyacım var." Lenora Edward'ın kulağında nefes nefese kalmış, hâlâ soluklanmayı bekliyordu.

Az önce ne yapmıştı? Belli ki bu hayatının en muhteşem deneyimiydi. Ve bunu sonsuza kadar tekrarlamak istiyordu. Bunu hiç şüphesiz biliyordu. Sanki kalbi sonunda aklını yakalamış gibiydi. Onca yıllık dostluğun, ona güvenmenin, onu tanımanın, ona bel bağlamanın ardından, sonunda onun tarafından heyecanlandırılmaya izin vermişti.

Ve...

Oh.

Beni

m.

Tanr

ım.

Ne kadar heyecan vericiydi.

Ama az önce ne olduğunu anlamak için biraz zamana ihtiyacı vardı. Kendini toparlamak için. Bir şekilde insanlarla dolu bir balo salonuna geri dönmek için. Kuzeni de dahil.

Aman Tanrım. Mirabelle ne derdi? Ona söyler miydi?

Normalde Lenora kız kardeşi Seraphina'ya her şeyi anlatırdı ama o burada olmadığı için bu mümkün değildi. O ve Mirabelle, bu konuyu onunla konuşmanın endişe yaratmayacağı kadar yakınlardı.

"İyi misin Lenora?" Eli, sanki parmakları her zaman şefkatle yanağını okşuyormuş gibi yüzünü okşadı.

Bu onun en iyi arkadaşıydı. Onu nasıl sakinleştireceğini bilen adam. Her zaman onunla dans edebilen adam. Onun için cebine ikramlar koyan adam. Sakin olan. Ama şu anda sakin olmaktan başka her şeyi hissediyordu.

Az önce olanların gerçekliği ya da bir kısmı üzerine çökmeye başladı.

"Sadece... um... bir saniyeye ihtiyacım var." Ama aslında bir saniyenin kendini toparlamak için yeterli olup olmayacağından emin değildi. Kendini nerede toplayacağını da bilmiyordu. Ama o odadan çıkması gerekiyordu. Nefes alması gerekiyordu. Edward'a göre kim olduğunu hatırlaması gerekiyordu.

"Bekle-"

Ama hızla odadan çıktı. Çılgınca. Saçları, elbisesi ya da yanaklarını saran kızarıklık umurunda değildi.

Birkaç saniye geçmeden, arkasındaki köşeden gelen ayak seslerini duyabildi. Tabii ki takip edecekti. Bir kapıyı çekiştirdi, açıp kapatarak

ona kırmızı bir ringa balığı. Sonra da adamın kendisini görmemesini umarak koridorun karşısındaki başka bir odaya geçti.

Nefesleri artık daha hızlı geliyordu. Kalbi küt küt atıyordu. Göğsü kabarıyordu. Avuç içleri terlemişti.

Sadece bir dakikaya
ihtiyacı vardı. Düşünmek
için.

Nefes almak için.

Kendini kapıya doğru itti ve kapıyı kilitledi. Nefeslerine odaklanıp gözlerini kapatırken başını sert tahtaya yasladı.

"Bu ziyaretten duyduğum memnuniyeti neye borçluyum?"
Derin bir ses karanlığın içinde gürledi.

Lenora dondu kaldı. Avuçlarını kapıya dayadı. Gözleri
titreyerek açıldı. Tabii ya.

Bu çok mantıklı değil mi... Thornhaven Dükü Gabriel'di.

Tam da onun kendisini fark etmesini istemediği bir anda,
sonunda fark etmişti.

Tek yapması gereken kapıyı açıp gitmekti. Ve
gidecekti de.

Sağlıklı düşünebilseydi.

Az önce Edward'ın ellerinden, ağzından ve sikinden aldığı akıl
almaz zevk yüzünden beyni allak bullak olmasaydı. En iyi
arkadaşının.

Ama az önce Edward'ın ellerinden, ağzından ve sikinden
aldığı akıl almaz zevk yüzünden beyni allak bullak *olmuştu*. En
iyi arkadaşının.

Yani sađlıklı dűűűnemiordu.

Yani kapıyı açıp öylece gitmedi.

Gabriel kambur durduğu sandalyeden kalktı. Elindeki bir kitap mıydı? Gabriel'in tanımlanamayan nesneyi ceketinin iç cebine geri koymasını izledi.

"Um..." İhtiyacı olduğuunda ihtiyaç duyduğu kelimeler neredeydi?

"Evet?" Bir adım daha yaklaştı.

Ayakları, ağzından daha zeki olmasa da daha hızlı çalışıyordu ve Gabriel'in yaklaşımından sıyrıldılar.

Şimdi odanın ortasına yakın bir yerde duruyordu, adamın sırtı ise kapıya dönüktü.

"Burada ne yapıyorsun?" Hiç de nazik olmayan bir şekilde sordu. "BEN..."

"Sana burada ne aradığını sordum. Basit bir soru."

Evet. Öyleydi. En basit türdendi ama yine de beyni çamurda yüzüyormuş gibi hissediyordu. Ve tek düşünebildiği, tüm bu çamurun altında gömülü kelimelerin ne yaptığıydı?

Gabriel elini ona doğru uzattı. Geriye dönüp baktığında, muhtemelen yukarıda bahsi geçen soruya cevap vermesini sağlamak için küçük bir el hareketi yapıyordu. Ama o anda Lenora'nın kalbi ateşe döndü. Ateş Edward tarafından sahiplenilmişti ve onun dışında kimsenin ona dokunmasını istemiyordu. Gabriel -büyük olasılıkla olağanüstü bir masumiyetle

-"Hanımefendi" diye seslenerek başladı.

Yanlış anladı ve bağırdı. "Hayır!"

Kapının büyük bir gürültüyle açılması bir saniyeden az sürdü.

"Lenora!" Darmadağınık, terli, parlayan ve fazlasıyla yakışıklı Edward ona doğru bağırdı.

Gabrial'a doğru döndü ve yumruğunu geri çekti.

"Bekle!"

Ama artık çok geçti. Edward yumruğu savurdu ve şüphelenmeyen Gabriel çenesini ovuşturarak yarım adım geriye düştü.

"Edward. Bekle." Tekrar denedi. "Bu düşündüğün gibi değil."

"Söyleyeceğim," diye mırıldandı Gabriel.

"O benim," diye hırladı Edward. "Benim nişanlım. Ona elini sürmeyi aklından bile geçirme."

Gabriel yavaşça ellerini savunmak için kaldırdı. "Şerefim üzerine söylüyorum, öyle bir niyetim yoktu-"

"Sizden ya da onurunuzdan tek bir kelime daha duymak istemiyorum." Edward, Lenora'yı bulmak için arkasını döndüğünde sözlerine devam etti.

"Aşkım, iyi misin?" Gözlerindeki panik, kırılganlık ve sevgi karşı konulmazdı.

Bu onun erkeğiydi. En iyi arkadaşı. Onun sakinliği. Onun heyecanı. Her şeyiydi. O saniyede her şey onun için açıktı.

Onu başından beri en iyi arkadaşı olarak sevmiştir. Ve şimdi onun bu diğer yönünü - tutkulu ve sahiplenici yönünü - bildiğine göre, ona daha fazla aşık olmak için hiçbir engel yoktu.

"Ben iyiyim," diye kekeledi. "İyiden de öteyim." Kollarını ona doladı. "Edward, seni seviyorum."

Lenora'nın sözleri üzerine onu kucağına aldı ve dizlerinin üzerine çöktü. "Lenora, emin misin?"

"Bu performans her ne kadar güzel olsa da, sanırım artık gideceğim-"

"Sen vardı daha iyi." Edward dedi Gruffly olmadan Gabriel'e şöyle bir baktı.

"Kuzenim Mirabelle'i görürseniz lütfen ona iyi olduğumu söyleyin. Yakında çıkacağım."

Gabriel beceriksizce başını salladı ve odadan çıktı.

"Edward," dedi başını onun boynuna sürterek. "Seni seviyorum. Bunu daha önce nasıl fark etmedim bilmiyorum."

"Belki de sana izin vermedim." "Ya da belki ben bir aptalım." "Sen aptal değilsin, Lenora."

"Senin için sadece bir aptal, Edward."

"Seni seviyorum Lenora. Lütfen, benim olacağını söyle." "Sonsuza kadar." Onu öptü. "Ve sonsuza dek."

Sonsöz

"Bensiz kaçıp evlendiğine inanamıyorum." Edward yumruklarını kalçalarına dayamış olan Lenora'nın yanında durmuş, bir yandan da dışarıdaki ön basamaklara ayağıyla vuruyordu

kır evi.

"En büyük ve en sevgili kız kardeşini gerçekten böyle mi karşılayacaksın?" Seraphina, sadece büyük bir kardeşin yapabileceği gibi, kandırıcı ama otoriter bir gülümseme takındı.

"Şimdi, şimdi, Lenora. Pençelerini bir kenara bırak. Bu konuyu konuştuk ve Seraphina'nın *hepimizi* karanlıkta bırakmak için iyi bir nedeni olması gerektiğine karar verdik." Mirabelle ahır kedilerinden birini kucakladı ve kulaklarının arkasını kaşıdı.

"Ben çocuk değilim," diye Edward'ın kulağına yüksek sesle fısıldadı Lenora.

"Biliyorum, aşkım. Sadece söyleyeceklerini dinleyelim." Ve orada olduğunu bildiği gerginliği hafifletmek için elini onun sırtının küçük kısmına koydu.

"Bu nedir?" Seraphina aralarındaki yakınlığı işaret etti.

"Sanırım hepimizin sırları var, değil mi?" Lenora dudaklarını dışarı doğru itti. Edward da ağzını onunkine dolamak istememiş miydi ama hayır. Şimdi zamanı değildi.

"Hepimizin sırları olduğuna tanıklık edebilirim." Sebastian'ın derin erkek sesi arabanın etrafında dönerken çınladı. "Biz konuşurken hangi sırlar paylaşılıyor?"

"Küçük kız kardeşime ve ona bak..."

"Nişanlı." Lenora gururla ekledi ve Edward yüzündeki sırıtışa engel olamadı.

"Lenora!" Seraphina'nın nefesi kesildi. "Bu harika bir haber." Kız kardeşine doğru koşarken, Edward aşkının mutluluğuyla gülümsüyordu.

"Tebrikler, Edward." Sebastian bir elini onunkine doladı ve omzuna vurdu. "Aferin dostum. Daha iyi bir aileyle evlenemezdin."

"Biliyorum." Normalde tebrikleri alçakgönüllülükle kabul edebilirdi ama şu anda gururuyla yarışacak bir şey yoktu. "O en iyisi, değil mi?"

Sebastian gülerek, "Bu konuda seninle tartışabilirim, ama o anı yaşamana izin vereceğim," dedi.

"Evet. İçeri geçip çay içelim mi?" Mirabelle teklif etti. "Babam nerede?" Edward, Seraphina'nın gözlerinin Sanki onun birdenbire ortaya çıkmasını bekliyormuş gibi etrafına bakındı.

"Öngörülebilir bir gelecek için seyahat etmeye karar verdi," diye yanıtladı Lenora. "Sen gittikten sonra üzüntüsü neredeyse hissizliğe dönüştü." Ellerini onun koluna doladı ve devam etti, "Sonra Edward ortaya çıktı ve babam yakında yalnız kalacağını düşünerek çekip gitti. Biraz yas tutması gerekiyor. Neyse ki dünyadaki en iyi kuzene sahibiz." Mirabelle'i diğer tarafından tuttu. "Senin dönüşünü beklerken bana eşlik etti."

"Seraphina taşındığında ve siz ikiniz düğün gününüzü beklerken de öyle olmaya devam edeceğim." Mirabelle gülümseyen çifte (ikisinden genç olana) bilmiş bir bakış attı.

"Sen de öyle yapmalısın Mirabelle. Bu ailede bir skandala ihtiyacımız yok." Sebastian onun kararını övdü.

"Skandala neden olabilecek tek kişi biz değiliz, Mirabelle. Kim bilir? Belki de aramızdaki en büyük skandalı sen yaratırsın." Edward, Lenora'nın dudaklarının şakacı bir tavırla yukarı doğru seğirmesine bayılmıştı.

"Kız kurusu kaderimi kabul ettim." Mirabelle döndü ve evin yolunu gösterdi. "Bu kadar gevezelik yeter. Hadi çay içelim."

"Belki sen ve Gabriel daha iyi tanışırsınız." Lenora küstahça önerdi.

"Şüpheli. Adamın kafası zamanın yüzde doksanında kumun içinde."

"Peki ya diğer yüzde on?" Lenora dürttü.

Ve Edward, Mirabelle'in yanaklarının hafifçe kızardığını görünce şaşırdı.

"Çay vakti geldi." Dudaklarını büzdü ve dörtlüyü içeri götürüp çay içmelerini sağladı. Ve aslında birkaç sırrı daha ifşa ettiler.

Ve bu, kalbinin sonsuza dek süreceğini bildiği bir aşkla sarıldığını hisseden Edward için sadece bir başlangıçtı.

Lenora ve Edward hakkında daha fazlasını Bonus Epilog.'da okuyun

Eğer kaçırdıysanız, işte Seraphina'nın hikayesi, *Gelmiş Geçmiş En Kötü Dük*.

Bir sonraki aşk hikayesini buradan, *Serseri ve Okuyucu ile Olan*'dan okumaya devam edin.

Bağlantıda Kalın

Lütfen bana bir yorum bırakın :)

Kitaplarımı beğendiyseniz, lütfen bana bir yorum bırakın.
Kitaplarıma Goodreads Yazar Sayfamdan .ulaşabilirsiniz

Yorum bırakmak ve sosyal medyada paylaşmak, bir yazara sevgi göstermenin en iyi yoludur.

Beni bulun ve çevrimiçi takip edin:

1. Facebook OKUR GRUBUM: Eliana Piers'in Beau Monde Okur GrubuBenden doğrudan haber ve için.almak yazdıklarım hakkında içeriden bilgi almak (Okuyucular

burada bazen gelecek hikayelerime de katkıda bulunuyorum).

2. Facebook sayfam: www.facebook.com/elianapiers

3. Instagram: @ElianaPiersAuthor

4. Bookbub:

<https://www.bookbub.com/authors/eliana-piers>

5. Tiktok: ElianaPiers

ÜCRETSİZ bir e-Kitap okuyun:

E-posta listeme kaydolduğunuzda **ÜCRETSİZ** kitabımı alın. Ayrıca hakkımda daha fazla bilgi edinecek, çalışmalarımın göz atacak ve diğer yazarların indirimli veya ücretsiz kitaplarına erişebileceksiniz.

Serseriyyi Tatlandır: Bir bahis, bir tutku gecesi, bir haydut ve bir leydi için iki olası gelecek

<https://bit.ly/SweetenTheRogue>

Teşekkür ederim

Teşekkür ederim, teşekkür ederim, teşekkür ederim!
Babama her zaman fikirlerimi dinlediği ve her şeyi enine boyuna konuştuğu için minnettarım. Ne ilham perisi ama!

Beta okuyucularıma, özellikle de Stacie'ye teşekkür ederim; geri bildirimleriniz çok yardımcı oldu!

Tüm ARC okuyucularıma teşekkür ederim. İnanılmazsınız. Her birinize çok minnettarım. TEŞEKKÜRLER x10000

Sevgili kocama teşekkür ederim. İşin içindeyiz!

Size teşekkür ederim, *sevgili dostum!* Bu yazarlık yolculuğunda bu kadar çok güzel insanla tanıştığım için kendimi çok şanslı hissediyorum :D

Çok sevgiler!

Yazar Hakkında

Ödüllü ve uluslararası çok satan yazar Eliana Piers, beş yaşından beri hikâyeler yazıyor ve söylüyor. Julia Quinn, Tessa Dare ve Minerva Spencer gibi yazarlardan ilham alan Eliana, kalemini sayfa üzerinde test etmeye karar verdi.

Aşk ve iki insanın birbirlerine nasıl bağlandıkları ve ruhlarının parçalarını birbirleriyle nasıl paylaştıkları hakkında yazmak artık bir takıntı haline geldi.

Eğer içindeyken gülmüyor, öğrenmiyor ya da sevmiyorsanız buna değmez.

Eliana Kanada'da yaşıyor ve her gün buzlu bir kapuçino içiyor.

Eliana Piers tarafından da yazılmıştır

Eliana Piers'in kitaplarının en güncel listesi ve okuma sırası için lütfen <https://elianapiers.com/pages/reading-order> adresini ziyaret edin.

FREEBIE

Haydutu Tatlandır (Novelette)

İyi Dükler Serisi

*İyi Dük Soğuklaştı
Dük İyi Sertleşti
İyi Dük Kötüleşti*

*Good Duke Gone Low
Good Duke Gone Far
İyi Dük Çılgınlaştı İyi
Dük Çılgınlaştı*

Noel Masalları için Dükler serisi

*Bir Dük İçin
Güzellik Bir Dük
Kor Bir Bir Bir Dük
Bir Uyku İçin İçin
Bir Dük İçin Bir
Telaş
Bir Dük için Kötü Adam*

Ashbourne Mirası serisi

*Alçak ve Mavi Çoraplı Alçak ve
Bilim Adamı
Bakire ve Cadalo
Çapkın ve YazarSerseri
ve Gül
The Wastrel and Wallflower the
Casus ve Kız Kurusu*

İffetsiz Kadınla Olan

*Serseri ve Okuyucu Olan ile Dükün
Kıvrımlı Gelini ile Olan
Dük, Skandal ve ile Bir Ökseotu Arada Asi Dük
ile Bir Arada
Dükün Alçağı ile Olan*

Everly Sisters

*Gelmiş Geçmiş En
Gelmiş Geçmiş En
İyi DukeKötü Duke*

Hiçbir kitabı kaçırmayın - güncellemeler, yeni yayın bilgileri, çekilişler ve bonus içerikler için Beau Monde haber bültenine **katılın**. Biraz farklı bir şeyler arıyorsanız, Eliana Piers, Lana Piers olarak baharatlı romantik romanlar yazıyor.

Lit Creek

*Kardeşimin En İyi Arkadaşı Tarafından
Aydınlatıldım İkinci Şansım
Tarafından Aydınlatıldım*

*Patron Deliğimin Ateşi Küçük
Kasabamın Aşk, Tarafından
Yakıldı
En İyi Arkadaşmın Kardeşi Tarafından Yakıldı*

Lit Creek İtfaiye Departmanı

*Benim Ateşli Sahte Erkek
Arkadaşm Benim Benim Bebek
Babam Ateşli Ateşli Benim
Ateşli Ev ArkadaşmEn İyi
Arkadaşm*

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

